

46

RECTOR
ACADEMIAE VITEBERGENSIS
GEORGIUS RVDOLPHVS
BOEHMER

PHIL. ET MED. DOCTOR ANAT. ET BOTAN.
PROFESSOR PVBL. ORDINAR. PHYSIC. PROVINC.
SOCIET. OECON. LIPS. SODALIS

ORATIONEM

AB

IOANNE GODOFREDO SCHVBERTO

AA. M. ET SS. LITT. CVLTORE

IPSO DIE MEMORIAE EMENDATORVM SACRORVM

CIDIDCCLXXIX

BENEFICI WEYRAVCHIANI CAVSSA

IN AVDITORIO MAIORE

PROCVRATIS SACRIS MATVTINIS

HABENDAM

CIVIBVS ACADEMICIS

COMMENDAT

47

WEYRAVCHI
RENOVATA MEMORIA

Quem ad modum religio patrum maiorumque, ac morum grauitas, quotidie minuitur, sic liberalitas in sacra non minus, quam literas, magis magisque confenescit. Quid fieret templis, scholis, academiis, nisi prisca uirtus consulisset in posterum, ac, relictis opibus, incolu-
mitatem rerum, publice priuatimque saluberrimarum, ser-
uasset. Nunc beneficia noua non facile expectamus, con-
tenti, superiora munera ab interitu uindicasse. namque uolu-
ptates abundantes perinde, atque auaritia, benignitatis fon-
tem claudunt, ne diffundatur longius, ac tandem penitus exa-
rescat. Temperare igitur nobis non possumus, quo minus
Plinii querelam, qua aetatis suae tenacitatem castigat, repe-
tamus. *rara est etiam imperfectae liberalitatis exemplar. ea
inuasit homines habendi cupido, ut possideri magis, quam possi-
dere, uideantur* (IX. ep. 30). Quo maiorem merito suo
laudem illi deportant, qui diuitias, parsimonia collectas, in
commune conferunt, ac iuuenes praesertim, literis deditos,
post mortem iuuant, quo celerius, quem sibi proposuerunt,
cursum conficiant. ingenia enim, uel praestantissima, fran-
guntur ac debilitantur, si, egestate pressa, uix, unde uiuant,
reperiunt, saltem necessariis destituta praesidiis, fastigium do-
ctrinae non implent. Quorum qui igniculos liberalibus do-
nis

nis incendunt, nae, ii tanta reipublicae commoda afferunt, quantam gloriam a grata posteritate iure possunt. Ex hoc fuit numero **IUSTINVS WEYRACHIVS**, legataque pecunia sanxit, ut, die emendationis sacrorum, publica oratione quotannis hoc immortale opus celebretur, dignissimum, cuius, ante hos quinquaginta annos mortui, uita, honestissime acta, posteris prodatur, ex actis aedis Beyersdorfensis sumpta. Inde, **CIVES**, exemplum diligentiae capite ac probitatis, ab hodierna leuitate longe remotae, ac pia uirum, de coetu diuino ac literato bene meritum, recordatione prosequimini, ut alios ad consimile decus excitetis. hanc enim uiam proximam ad praedicationem perpetuam cernent, ubi copias, parco uiuendi genere continentique cumulas, doctorum hominum societati intulerint, haud intermoriturae, cuius lumen nisi acceperit, longe lateque sparsum, omnis auri splendor argentique in tenebris iacet. Heredem fecit, tam muneris ac fortunarum, quam doctrinae ac uirtutis, Weyranchium Georgius pater, sacerdos primo Macherensis, ad Wurcenam, deinde Beyersdorfensis, Glebitiensis ac Kokerensis, pagorum inter sese coniunctorum, qui illum e Sibylla, Albrechtii Eulenburgensis filia, genuerat **CIOCCXLIX. XIII. Kal. Octobr. in pago Beyersdorfensi.** Hic nares corrugabunt uitae scriptores, ac potius corruptores, obscuros homines commemorari, quos nosse orbis eruditi parum interfit. Quasi plus interfit, greges ingeniorum lepidorum memoriae mandare, in puerilibus magis, quam seriis, studiis

studiis occupatorum. Quod si difficilius habetur recte facere, ac bene dicere et scribere, cur eos contemnamus, qui, partim ipsi ciuitatem Dei meritis obstrinxerunt, partim procrearunt liberos bonae frugis, atque ad maiora praepararunt, praesertim cum in gentium tabulis ac familiarum nihil tam uile reperiatur, e quo non pendeant grauiora. Weyrauchii certe parentes, animaduersa pueruli docilitate, nihil praetermiserunt operae, qua mores ineuntis aetatis formati polirentur. Itaque fuit domesticae disciplinae traditus Hornii, Hamburgensis, Weberi, Landsbergenfis, ac M. Staliti, non tacendorum, quod uiro postea laudabili duces fidi ad omnem humanitatem extiterunt. Quorum industria tantopere profecit, ut in Gymnasium Halense translatus, iudicio Valentini Bergeri, rectoris genitorisque Bergeri nostratis, in numerum discipulorum ordinis secundi ascriberetur, uix tredecim natus annos. Praeter caeteros autem Martinum Lippenium, regundi ludi socium, coluit, literis ab eo necessariis instructus. Comitem paterna adiunxit prudentia Ioannem Schwartzium, Doctorem post Theologiae, atque antistitem Querfurtensem, qui eum ad praeceptorum lectiones redderet paratiorem, hasce sine mora semel iterumque repeteret, cauereque, ne ab sodalitatibus prauis corrumperetur. Quam praeclare cum liberis ageretur, si fortunati parentes atque opulenti curam tam prouidam imitarentur. Sic aetas mollis ac lubrica firmiora iaceret fundamenta, nec, remoto custode, uitii, tanquam ualitudine

letudine et contactu, inficeretur. Aliquot annos in hoc ludo exercitatum idem praefectus adolescentiae Vitembergam deduxit, ubi quatuor annos ac dimidium magistros audiuit, in omni artium genere celeberrimos, ac saepius disputando, in medium prodiit, summos in Philosophia honores cum laude adeptus. Sed, ut praeceptis abundaret institutisque rerum diuinarum atque humanarum, Lipsiam se contulit, breuique Scherzeri, Theologi acutissimi, amicitiam sibi conciliauit, quo praeside, diatriben de disciplina ecclesiastica, et ritibus ecclesiasticis, defendit, collegio uiri antifociniano insertam, Weyrauchique nomine insignem (p. 1041). Etenim, quos aditus cohorti Socinianaе ueterum interclusit circumspectio ac uigilantia, hos sponte atque ultro nouorum socordia negligentiaque aperit, quibus nihil, nisi in Socinorum culina coctum, ac sesamo et papauere sparsum, sapit, cum tamen palato sano crambe, toties recocta, placere nullo modo possit. Quamuis autem Lipsiensis academia illum bonarum magis artium, quam loci, retineret amoenitate, de eius tamen complexu **CIDIOCLXX** repens Henrici Philippi Heerwaldi, antistitis Bitterfeldensis, discessus, Tubingam euocati, abstraxit, ubi Wagneri, Kraftii, in primisque Io. Adami Osiandri senioris, scholas frequentauit. ab hoc enim singularem gratiam inierat, in eius conuictum receptus. Ac sedem rerum suarum fortunarumque fixisset ibi, docendi partes ambiturus, nisi post biennium morbus patris suspiciosus ac diuturnus reuocasset. Is a Martisburgensi duce nullo impetrauit negotio,

negotio, ut filius, cuius casti de rebus diuinis sensus atque eloquentia eluxerant, in locum suum sufficeretur. Ita, uix tres et uiginti natus annos, sacerdotium capeffens, non uulgarem sibi commendationem ex administratione fideli comparauit. Proinde, ualetudine patria recuperata, Dorothea, e gente Schieckia, illi munus sacrum in Schwertiensi pago Brandenburgico detulit, diu, quod parens eum successorem destinarat, recusatum, donec matrona generosissima precibus apud principem effecit, ut spartam utramque copularet, anno saeculi eiusdem LXXVII, annos decem cum dimidio obitam, sine ulla querimonia de laboribus, quod parens initio in societatem horum ueniebat, ac locorum propinquitas eos iuuabat, quamuis ternae essent orationes ad populum diebus solis habendae. Quanto pudore nauitas adeo strenua aetatis mollitiem nostrae suffundit, quae semel per hebdomada in concionem prodit, uix ferendas molestias indignata. in tricis enim nugisque uersatur, frigidisque sententias, aut mellitis uerborum globulis obruit, aut uano tumore inflat. Sapiens uetustas prius, quam ad rem sacram accederet, copiam dicendi undique conquisiuit, ab optimarum artium studiis suppeditatam, atque os disertum exercitatione firmauit, ut, si quid opus esset, ex tempore uerba faceret. Eadem constantia ac firmitate animi difficultates omnes Weyrauchius iunior superauit, patris decessu releuatas, quo mortuo, totum se curae gregis Beyersdorfensis dedit e compacto, eaque fuit sedulo functus usque eo, donec aetate iam graui
consors

consors sacrorum procurandorum Godofredus Keilius iungeretur. Ille tamen, consuetudine semper aliquid agendi, maximam functionis partem sibi seruauit. Tandem tumore pedum, ipsiusque senectutis debilitate, confectus, XII. Kal. Ian. CIOIOCCXXX. diem obiit supremum, completis annis octoginta. Vitam tanta cum laude peregit hoc facilius, quod ineuntis aetatis pietate eam corroborarat, saepe gratissima professus mente, Deum sibi animum, sacerdote dignum, tribuisse, atque a puerilibus libidinibus incorruptum. Hunc assidua recordatione illius a Dauide Ps. CXIX dicti aluit, quo tandem pacto iuuenis sine labe uerfabitur. imperatis a te faciundis. Sic animatus, auditores exemplo magis frugifero, quam uerbis, saepius inanibus, instituit, malos non imitatus medicos, qui, dum sanant alios, se ipsi curare nequeunt. Imaginem praefertim boni doctoris, a Paulo Timotheo ac Tito descriptam, semper ante oculos habuit, ac turpe lucrum detestatus, facultates, a parente acceptas, suaque frugalitate auctas, id quod testamentum, praefecturae Bitterfeldensi transditum, luculenter ostendit, in uiduarum, ab sacerdotibus illis in locis relictarum, solatium, et redituum sacerdotii Beyersdorfensis incrementa, uertit. Nos praecipue, ut uiri uenerandi tumulum floribus conspergamus, amor illius in literas commouet, quo ductus, CIOIOCCXVII. IV. Kal. Iul. aetatio Martisburgensi mille florenos Misnicos repraesentauit,
ea

ea lege, ut usurae annuae quinquagenorum ad inopem, bene moratum, ac sedulitate praeter caeteros commendatum, adolescentem perueniant, maxime disciplinae sanctioris alumnus, eumque Vitembergae iam biennium commoratum, cui, bene si se gesserit, beneficium uel in triennium prorogetur. Hic ipse tamen oratione anniuersaria, quid quantumque Deo debeamus pro restituta castiore doctrina, amplificare dicendo debet. Religiosus enim superiorum grauitas temporum opus, post hominum memoriam insigne, coluit, quod hodierna argutandi potius petulantia, quam follertia argumentandi, sicut sacra omnia, contemptum ludificatur.

Cui uoluntati supremae morem merito gerit Clarissimus Doctissimusque M. Schubertus, assiduitate ac uirtute trium annorum fructum meritis, laudibus ornaturus Lutherum, non melioris modo de numine sensus restitutorem, sed etiam liberalioris eruditionis, cuius commoda ad nostra quoque tempora redundant. Vos, CIVES, commilitoni mutuum praestate amorem, et, quanti munera diuina faciatis, quanto in pretio habeatis literas, frequentia atque attentione declarate.
P. P. Domin. XXI. post Trinit. MDCCCLXXIX

VITEMBERGAE

PRELO CAROLI CHRISTIANI DÜRRII

Ye 3447

ULB Halle 3
003 033 120

Sb.

V317

03, 2001 Bd.

46

RECTOR
ACADEMIAE VITEBERGENSIS
GEORGIVS RVDOLPHVS
BOEHMER

PHIL. ET MED. DOCTOR ANAT. ET BOTAN.
PROFESSOR PVBL. ORDINAR. PHYSIC. PROVINC.
SOCIET. OECON. LIPS. SODALIS

ORATIONEM

AB

IOANNE GODOFREDO SCHVBERTO

AA. M. ET SS. LITT. CVLTORE

IPSO DIE MEMORIAE EMENDATORVM SACRORVM

CIDIDCCCLXXIX

BENEFICI WEYRAVCHIANI CAVSSA

IN AVDITORIO MAIORE

PROCVRATIS SACRIS MATVTINIS

HABENDAM

CIVIBVS ACADEMICIS

COMMENDAT

47